SKATTE- OG VÆKSTMINISTERIET

19. november 2026
J.nr. 2026 - 7867

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 62 af 22. oktober 2026 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marie Brixtofte (V).

Jakob Engel-Schmidt

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

I Skattestyrelsens bidrag til svaret på SAU alm. del – spørgsmål 282, folketingsåret 2025-26, 2. samling, gengives seks elementer fra afsnittet "Forsikring i forbindelse med leasing", som blev indsat i Den juridiske vejledning i juli 2024. To af elementerne taler for at følge udgangspunktet om to selvstændige ydelser, og fire taler for, at der er tale om en enkelt transaktion. Vil ministeren for hvert af de seks elementer oplyse: 1) hvilken eller hvilke afgørelser, domme eller andre kilder det konkrete element bygger på, med angivelse af præmis, 2) om elementet følger direkte af kildens præmisser, er udledt ved en modsætningsslutning eller er udtryk for Skattestyrelsens eget fortolkningsbidrag, og 3) om elementet fremgik af Den juridiske vejledning før juli 2024, og i givet fald i hvilket afsnit?

Svar

Til brug for besvarelsen har jeg indhentet følgende bidrag fra Skattestyrelsen, som jeg kan henholde mig til:

"Der henvises til svaret på SAU alm. del – spørgsmål 282 (2025-26, 2. samling), hvor Skattestyrelsen har gengivet seks elementer, som kan indgå i den konkrete vurdering af, om forsikring i forbindelse med leasing skal anses som to selvstændige ydelser eller for en samlet ydelse, samt den i svaret beskrevne praksis fra Skatterådet, Landsskatteretten og EU-Domstolen, som har dannet grundlag for udarbejdelsen af afsnittet i Den juridiske vejledning afsnit D.A.4.1.6.2, Forsikring i forbindelse med leasing.

Skattestyrelsen har i Den juridiske vejledning oplistet følgende elementer, som i det konkrete tilfælde taler for, at udgangspunktet om to ydelser skal følges:

- At leasingtager alene er pålagt at lade de leasede varer forsikre på tilfredsstillende vis, men er frit stillet med hensyn til valg af forsikringsgiver.
- At leasinggiverne på det pågældende marked normalt ikke udlejer de pågældende varer i forsikret stand eller med tilbud til leasingtagerne, om at de kan forsikre det leasede gennem leasinggiver.

Følgende elementer taler derimod for, at forsikringen og selve leasingen skal anses for så nært indbyrdes forbundne, at de i det konkrete tilfælde alligevel alene udgør en enkelt transaktion momsmæssigt:

- At leasingtager ikke kan fravælge leasinggivers forsikring.
- At leasingtager kan fravælge leasinggivers forsikring, men at det kræver en særlig accept.
- At det er normalt forekommende, at leasinggivere udlejer de pågældende varer i forsikret stand.
- At leasingtagerne vælger den pågældende leasinggiver fordi, at netop den leasinggiver udlejer de pågældende varer i forsikret stand.

Til uddybning hvoraf de enkelte elementer i afsnittet kan udledes, kan Skattestyrelsen oplyse følgende:

Elementerne om leasingtagers valgfrihed i forhold til forsikringsgiver, herunder at kunne fravælge leasinggivers forsikring, samt elementerne hvorvidt det for branchen er normalt, at leasinggiver udlejer varerne forsikret, eller normalt at leasinggiver ikke udlejer i forsikret stand, kan alle udledes af Landsskatterettens afgørelse af 27. april 2001, offentliggjort som SKM2001.236.LSR.

Det følger af faktum i sagen, at selskabet stillede krav om, at leasingtager i forbindelse med leasing af personbiler havde de fornødne ansvars- og kaskoforsikringer på bilen. Selskabet tilbød i den forbindelse leasingtager, at bilen kunne forsikres via selskabet, men leasingtager kunne dog frit vælge selv at tegne forsikring gennem eget forsikringsselskab. I praksis valgte 14 pct. af leasingtagerne at forsikre bilen via selskabet, og i de resterende tilfælde valgte leasingtager at tegne forsikring gennem eget forsikringsselskab.

Landsskatteretten kom ud fra de foreliggende omstændigheder frem til, at der var tale om to selvstændige ydelser; en momspligtig udlejningsydelse og en momsfritaget forsikringsydelse. Landsskatteretten lagde i den forbindelse bl.a. vægt på, at langt størstedelen af leasingtagerne valgte at tegne forsikring ved eget forsikringsselskab, og at tegning af forsikringer må anses som en ydelse, der ligger uden for en leasinggivers traditionelle opgaver.

Det følger af Landsskatterettens præmis, at det blev tillagt vægt, at tegning af forsikring lå uden for leasinggivers traditionelle opgaver. Det kan heraf udledes, at det kan indgå som et element, der taler for to selvstændige ydelser, at det ikke er normalt for branchen, at leasinggiver udlejer varerne i forsikret stand. Modsætningsvist kan det udledes, at det taler for en samlet momspligtig ydelse, at det er normalt, at leasinggiver udlejer varerne i forsikret stand.

Når Landsskatteretten i sagen tillagde det vægt, at langt størstedelen af leasingtagerne valgte at tegne forsikring ved eget forsikringsselskab, idet forsikringsdelen var valgfri for leasingtager, så kan det heraf udledes, at valgfrihed i forhold til valg af forsikringsgiver er et element, som taler for to selvstændige ydelser. Modsætningsvist kan det udledes, at en manglende valgfrihed for leasingtager i forhold til forsikringsydelsen taler for, at der er tale om en samlet momspligtig ydelse.

SKM2001.236.LSR fremgik før 31. juli 2024 af Den juridiske vejledning afsnit D.A.4.1.6.2 Hovedydelse og en eller flere biydelser, og af afsnit D.A.5.10.2 Forsikringsvirksomhed.

I Skatterådets afgørelse offentliggjort som SKM2013.766.SR var faktum, at leasingtager kunne fravælge leasinggivers forsikring, men det krævede en særlig accept. Skatterådet fandt ud fra de foreliggende omstændigheder, at leasinggiver ikke leverede forsikringsydelser omfattet af fritagelsen i momslovens § 13, stk. 1, nr. 10. I stedet fandt Skatterådet, at leasinggivers viderefakturering til leasingtagerne af de afholdte udgifter til køb af forsikringsydelser i leasinggivers eget navn skulle anses som biomkostninger til leasingydelsen, som dermed indgik i momsgrundlaget for leasingydelsen. Der var således moms på forsikringsydelsen.

Det kan heraf udledes, at fravalg af leasinggivers forsikring, som kræver en særlig accept, er et element, som taler for, at det er en samlet momspligtig ydelse.

SKM2013.766.SR fremgik før 31. juli 2024 af Den juridiske vejledning afsnit D.A.5.10.2, Forsikringsvirksomhed.

EU-Domstolen har i sag C-44/11, Deutsche Bank AG, præmis 22-25, udtalt, at uanset ydelserne kunne sælges særskilt, så søgte den gennemsnitlige kunde imidlertid netop kombinationen af disse to elementer. Transaktionen bestod således af to elementer, der var så nært forbundne, at de objektivt set udgjorde én enkelt økonomisk ydelse.

Det kan af EU-Domstolens dom udledes, at hvis leasingtager vælger leasinggiver, fordi denne leverer kombinationen af de to elementer, herunder varen i forsikret stand, så taler det for, at der er tale om en samlet momspligtig ydelse.

Sag C-44/11, Deutsche Bank AG fremgik før 31. juli 2024 bl.a. af Den Juridiske vejledning, afsnit D.A.4.1.6.2 Hovedydelse og en eller flere biydelser, og afsnit D.A.4.1.6.3 Nært forbundne ydelser."